

sterne fremdeles skulle blive ved at betale meget mere, end der behøves til deres Underhold. Jeg kan derfor ikke undlade at gøre opmærksom paa dette. Enten den økonomiske Stilling er saadan eller saadan — den er for Resten meget god; hvis ærede Medlemmer ville gøre sig den Ulejlighed at gennemlæse i Statsrevisionens Betænkning det Afsnit om Aandssvageanstalterne, ville de se, at den økonomiske Tilstand i det hele er god — kan jeg ikke erkende Rigtigheden af, at Asylisten skulle blive ved at betale langt mere, end deres Ophold kræver, altsaa betale et meget betydeligt Overskud. Det er en Ting, som ikke er i sin gode Orden. Jeg vil henlede Regeringens og Rigsdagens alvorlige Opmærksomhed paa dette Forhold.

Angaaende selve Finanslovsforslaget har jeg ikke et eneste Ord at tilføje. Jeg skal kun, nu som tidligere, anbefale det til uforandret Vedtagelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg skal kun sige nogle ganske faa Ord til det ærede Medlem, der nys havde Ordet. Jeg mener endnu, at det har været korrekt ikke at foretage en saadan Forandring som den af det ærede Medlem omtalte, førend man var kommen til Klarhed over Situationen ved Fuldførelsen af Bygningerne i Bregninge. Det er det eneste, jeg har sagt. Disse Bygninger ville forhaabentlig snart være fuldførte, og saa vil den Sag selvfølgelig blive taget under omhyggelig Overvejelse. Det staar jo i det ærede Medlems Magt selv at medvirke til, at denne Sag bliver overvejet. I øvrigt skal jeg med Hensyn til Underbalancen, som det ærede Medlem fremdrog, udtale, at den vil jo ikke faa nogen Indflydelse af Betydning paa dette Spørgsmaal. Underbalancen udgør 150,000 Kr. Det vil for en Anstalt, som har 600 Alumner, blive det samme som 250 Kr. for hver Alumneplads, og Renten deraf bliver 10 Kr. for hver Plads. Det er det hele, hvormed Udgiften til de enkelte Alumner vil blive belastet, hvilket ikke vil faa nogen væsentlig indgribende Betydning for Ordningen af dette Spørgsmaal.

Madsen-Mygdal: Jeg vil ogsaa haabe — og det er derfor, jeg har taget Ordet i Dag — at dette Underskud paa 150,000 Kr., som vil fremkomme ved Bygningen af Anstalten i Bregninge, ikke skal have nogen Indflydelse paa den Sag, som jeg her har berørt. Jeg vil haabe, at man baade dette Ting og i det andet Ting vil er-

kende, at det kan ikke være rigtig forsvarligt at fortsætte med en Ordning som den nuværende, der fører til, at 417 Alumner det ene Aar og 421 det andet Aar paa Asylafdelingen tilvejebringe et Overskud af 92,000 Kr. hvert Aar. Det er ikke i sin gode Orden, det er et Forhold, som maa forandres.

la Cour: Det kommer mig for ved at se paa Finanslovsforslaget, at det andet Ting har været meget for knapt over for Forsvarsvæsenet, og det kan ikke være andet, end at det Parti, jeg tilhører, meget nødtigt ser, at vort Forsvarsvæsen paa en vis Maade gaar i Forfald. Det er ganske vist ikke de høje Forsvarsministre, der ere Skyld i de smaa Bevillinger, det andet Ting har givet. Men vi vide jo alle, at Resultatet af disse smaa Bevillinger er og bliver, at vor Forsvarsevne bliver svækket. Jeg kan derfor ikke, naar vi gaa til Afstemning, stemme for denne Finanslov. Jeg maa forholde mig tavs, thi vel have Ministrene sagt til os, at vi kunne ikke faa den bedre, og under de nuværende Forhold ville de opfordre Landstinget til at tage imod den, som den er. Men jeg mener dog, det maa vises, at der er enkelte, som sige, at vi finde, at det, som bevilges af det andet Ting, er for lidt til at vedligeholde Forsvaret paa den Maade, som vi ønske. Vi synes, at det andet Ting ogsaa kunde tage Hensyn til, hvad en stor Del af dette Tings Medlemmer ønske. Men vi have, saa snart man kommer til Forsvarsvæsenet, ikke fundet, at der har været mindste Imødekommen i denne Retning. Vi have altid skullet have det sat ned til det mindst mulige, baade med Hensyn til Vedligeholdelse, og, hvad jeg sætter lige saa højt, med Hensyn til Ammunition og Personel; ogsaa dette er utilstrækkeligt, hvis en Katastrophe skulde komme. Det er disse faa Ord, hvormed jeg vilde motivere, at jeg ikke kan stemme for denne Finanslov.

C. C. Andersen: Der er jo altsaa nu i Dag flere ærede Medlemmer, som have udtalt sig for at motivere deres Afstemning over det foreliggende Finanslovsforslag. Jeg kunde ogsaa ønske at sige et Par Ord for at motivere min ærede Meningsfælles og min Afstemning over det foreliggende Forslag. Vi ere nemlig ikke i Stand til at stemme for det, og naar vi ikke kunne det, er det, fordi vi have den Opfattelse, at det foreliggende Forslag i alt for ringe Grad tager Hensyn til den store Arbejder-